

MÉDIAJOG, MÉDIAETIKA

A MÚOSZ Etikai Kódexe

Tartalomjegyzék:

[Preambulum](#)

[I.](#)

[II.](#)

[1. § Magatartási, eljárási szabályok](#)

[2. § Újságírói szabadság, felelősség](#)

[3. § A személyiség védelme](#)

[4. § Valóság-hű tájékoztatás és lelkiismeretesség](#)

[5. § Helyreigazítás](#)

[6. § A szerző védelme](#)

[7. § A visszaélés tilalma](#)

[8. § Az információ joga, etikája](#)

[9. § Kollegiális magatartás](#)

[10. § Etikai határozatok](#)

Oktató: Radetzky András

Kiadás: 2011. augusztus 20.

Felhasznált irodalom:

Preambulum

A Magyar Újságírók Országos Szövetsége (továbbiakban: MÚOSZ), e kódexének célja az etikus, tisztességes újságírói tevékenység megőrzése és elősegítése a szabadságjogok, a demokratikus közélet, a jogállam keretei között. A kódex a MÚOSZ tagjaira nézve kötelező, alkalmazását, normáinak követését tagsági körén kívül is ajánlja a szövetség. A jogvitás ügyek elsősorban a bíróságok és más jogi fórumok elé tartoznak, de lehetnek etikai vonatkozásai, amelyekre a kódex előírásai kiterjednek.

I.

A kódex taxatíván nem sorolja fel az összes lehetséges etikai vétséget. Ezért, ha felmerül az etikai vétség alapos gyanúja, de a kódex nem tartalmaz olyan tényállást, amely egyértelműen illik a kifogásolt magatartásra, akkor vizsgálni kell, hogy közvetlenül, vagy áttételesen sérti-e, az etikus újságírói magatartás négy alapelvét, amely a tisztesség, a függetlenség, a megbízhatóság és az érzékenység. A sajtó szabadsága azt jelenti, hogy az állampolgárok alapvető joga a tájékozódás, a véleménynyilvánítás és az alkotások nyilvánosságra hozása. Az újságírók, mint állampolgárok számára, a sajtószabadság jogokat és kötelezettségeket jelen, de az újságírói szakma egyben előjogokkal és felelősséggel jár. Az újságírók a mindennapos munkájukban érvényesítik a sajtó szabadságát, szolgálják a nyilvánosságot. Joguk van tájékozódni a további tájékoztatás érdekében. Mivel az információ birtokosai, közöttük a hatóságok sem tekinthetik sajtójuknak a közérdekű információt, ezért kötelességük tájékoztatást adni az újságíró kérdésére. Etikai kötelezettsége minden újságírónak, hogy ragaszkodjék a sajtószabadság által biztosított jogaihoz, hogy teljesítse kötelezettségeit. Mivel azonban a szakma gyakorlása során összeütközésbe kerülhet többféle jog, illetve kötelezettség, előjoga, hogy felelősséggel válasszon a jogok és kötelezettségek között és tevékenységét ez a felelősség minősítse.

II.

A MÚOSZ továbbra is együttműködik mindazokkal az újságíró szervezetekkel, amelyek vállalják a Közös Etikai Alapelvek alkalmazását, s így tagjai az Etikai Együttműködési Testületnek. Célunk, hogy a Közös Etikai Alapelvek figyelembevételével alakítsuk gyakorlatunkat. A MÚOSZ az Etikai Együttműködési Testülettel együttműködve részt vesz az újságírói szervezetek sajtóetikai tevékenységének rendszeres elemzésében. A MÚOSZ etikai bizottságának eljáró tanácsai figyelembe veszik az Etikai Együttműködési Testület ajánlásait a konkrét etikai ügyekben hozott döntéseiknél. A MÚOSZ e kódex mellékleteként közzéteszi a közös etikai alapelvek teljes szövegét. Az Etikai Együttműködési Testület MÚOSZ-t képviselő tagjait az etikai bizottság delegálja saját tagjai közül.

1.§ Magatartási, eljárási szabályok

1.1.1. A magatartási szabályok minden újságírói, szerkesztői, kiadói tevékenységet végző személyre érvényesek. A kódex hatálya kiterjed a nyomtatott (írott, fényképezett), az elektronikus és az online sajtónál foglalkozásszerűen végzett egyéni és kollektív tevékenységre, valamint az

interneten végzett újságírói munkára. A kódex alkalmazása szempontjából a tájékoztatást foglalkozásszerűen végző újságíró az,

- aki tagja valamelyik bejegyzett újságírói szövetségnek,
- akit a bejegyzett tömegtájékoztatási eszköz felelős szerkesztője megbízólevéllel látott el.

1.1.2. Szükséges az újságírói hivatás védelme érdekében fokozott gondossággal eljárni a tagfelvételnél és a megbízólevél kiadásánál

1.1.3. Az etikai vizsgálat során vizsgálandó, megállapítható és szankcionálható a szerkesztőség, illetve a kiadó felelős vezetőjének a felelőssége is.

1.1.4. A MÚOSZ etikai bizottsága a sértett indítványára, vagy bármely személy, testület panaszára etikai eljárást indíthat. Az etikai bizottságnak joga van érdemi elbírálás nélkül elutasítani az olyan panaszokat, amelyek nyilvánvalóan megalapozatlanok, ill. nem tartoznak az etikai bizottság hatáskörébe. Saját kezdeményezésére is állást foglalhat az etikai kódex megsértése miatt.

1.2. Ha a bepanaszolt személy nem tagja a MÚOSZ-nak, mindazokat az eljárási feltételeket biztosítani kell számára, amelyek megilletik a MÚOSZ tagjait. Ilyen esetben etikai büntetés nem szabható ki, de állásfoglalást akkor is hozhat a testület. Ha az illető más újságírói szakmai szervezetnek tagja, akkor az eljáró tanács értesíti az eljárás megindításáról, folytatásáról az érintett szervezetet, és felkéri tanácskozási jogú szakértő küldésére az eljáró tanács mellé. A szakértő nem vesz részt a döntés meghozatalában, de véleményét mérlegeli az eljáró tanács. A szakértő jelenléte vagy távolmaradása egyebekben nem befolyásolja az eljárás lefolytatását.

2. § Újságírói szabadság, felelősség

2.1.1. Az újságírónak tiszteletben kell tartania az emberi jogokat. Nem kelthet gyűlöletet, nem szólíthat fel rasszista megkülönböztetésre népek, nemzetek, nemzetiségek ellen. Vallása, felekezeti hovatartozása, neme, testi, szellemi vagy lelki állapota, mássága, életkora, életmódbeli, életviteli különbözősége miatt senkit sem becsmérelhet, nem terjeszthet senkiről rágalmakat.

2.1.2. Az újságíró etikai kötelessége őrizni a magyar nyelv, és a Magyarországon élő kisebbségek anyanyelvének szépségét, tisztaságát. Nem használhat öncélúan, szükségtelenül illetlen, trágár szavakat, kifejezéseket. Kötelessége fellépni a nyelvi, a stílusbeli igénytelenség, a silányság ellen.

2.1.3. Etikai vétséget újságírói tevékenység közben tanúsított méltatlan magatartással, valamint megjelent írással, képpel, rádióadásban elhangzott, televízióban sugárzott, az Interneten közzétett, az újságírói műfajokhoz tartozó alkotással lehet elkövetni. Ha az etikai vétség alapos gyanúja felmerül, az eset elbírálásánál a szakmai követelményekből kell kiindulni az etikai kódex normái mellett.

2.1.4. Előkészített, de nyilvánosságra nem hozott szöveggel, képpel, illusztrációval, etikai vétség nem követhető el. (A 7.1. pontban megfogalmazott esetekben, a nyilvánosságra nem hozott újságírói produktum eszköze lehet a magatartással megvalósítható etikai vétségnek.)

2.1.5. A sajtószabadság gyakorlása nem sértheti a közerkölcsöt. A közerkölcs fogalmát az eljáró tanács értelmezi, és erre az értelmezésre figyelemmel állapíthatja meg a közerkölcs sérelmét, vagy állapítja meg az etikai vétség hiányát. Tekintettel arra, hogy a „közerkölcs” csak aktuálisan, az adott helyzetben határozható meg, az eljárás során felmerülő kétség esetén az eljáró tanácsok számára az etikai bizottság e tárgyban hozott állásfoglalása irányadó.

2.2. Az újságíró megilleti a tájékozódás, a nyilvános közlés, a bírálat, a véleményéhez, meggyőződéséhez, annak kifejtéséhez való jog. Nem kötelezhető véleményével, meggyőződésével ellenkező alkotás készítésére.

2.3. A munkaadó, a szerkesztő, a tulajdonos nem korlátozhatja az újságíró véleményalkotási, világnézeti, közlési szabadságjogait. A tulajdonos, a felelős szerkesztő etikai vétséget követ el, ha a sajtótermék előállítása során a sajtószabadság érvényesíthetőségét és a nyilvánosságot alárendeli a sajtótermék árujellegének. Az információs verseny sem indokolhatja, hogy ellenőrizetlen, a valóságnak meg nem felelő, illetve a közéleti szerepléstől független magánéleti információkat közöljenek, s ezzel az érintett személyiségi jogai sérüljenek.

3. § A személyiség védelme

3.1.1. Az újságírónak tiszteletben kell tartania az ember személyiségi jogait és méltóságát. Nem állíthat valótlanosságot, nem használhat a jó hírnév, becsület csorbítására alkalmas sértő kifejezéseket. A kifejezés sértő jellegét a közölt tényekkel és a műfaji sajátosságokkal összefüggésben kell mérlegelni.

3.1.2. Etikai vétséget követ el, aki figyelmen kívül hagyja a bűncselekmény, baleset vagy hasonló esetek áldozatainak, az áldozatok hozzátartozóinak személyiségi jogait, érzelmeit és a kegyeletre tekintet nélkül mutatja be a történeteket. Az áldozat nevét mindaddig nem lehet közölni, amíg a közvetlen hozzátartozót nem értesítették. Kerülendő minden olyan részlet, amelynek alapján az áldozat neve említése nélkül is azonosítható. (Fontos, közéleti személyiségek esetében nem föltétlenül mérvadóak az egyébként érvényes szabályok.)

3.1.3. A büntetőeljárás alá vont személy nevének, arcképének közlése esetén be kell tartani a jogszabályok előírásait.

3.1.4. Ha valakire nézve személyiségét, érdekeit érintő hátrányos tény, megállapítást közöltek, akkor az azt megváltoztató ítélet, hatósági döntés vagy más, újabb döntő jelentőségű tény közlésére vissza kell térni.

3.1.5. Ha valamely eljáró hatóság titoktartást kér, a szóban forgó helyzetre tekintettel kell mérlegelni a kérés teljesítését.

3.1.6. A fiatalkorúak nevének, arcképének, általában felismerhetőségének elkerülése, a fiatalok neveléséhez fűzhető követelmények veszélyeztetésének elkerülése jelenti személyiségi jogaik védelmét. Etikai vétséget követ el, aki fiatalkorúak személyiségi jogait sérti. Akkor is megállapítható az újságíró etikai felelőssége, ha a fiatalkorú törvényes képviselője hozzájárult a jogsértéshez. Gyermek csak a szülők, törvényes képviselők, tanítási, gondozási időben csak

az osztályfőnök, óvodapedagógus engedélyével szerepeltethetők. Ha erre az anyag felvételénél nincs lehetőség, leadás előtt meg kell szerezni az írásbeli hozzájárulásukat. Természetesen nem vonatkozik ez azokra az esetekre, amikor a fiatalok nem egyénként, hanem tömeges jelenlévőként szerepel a felvételen.

3.1.7. A személyiségi jogok között tiszteletben kell tartani az egyének jogát a magánéletre. Különösen súlyosan sérti az újságírói etikát, aki a közéletben szereplő személy hozzátartozóinak személyi jogait úgy kezeli, mintha azok teljes mértékben a közszereplő személyi jogainak függvényei lennének.

3.1.8. Fokozottan ügyelni kell valamennyi újságírói műfaj esetében a bármilyen betegségben szenvedő védelmére, jogaira

3.1.9. Nincs olyan előírás, hogy valamennyi vagy bármely politikai párt szerepeltetése kötelező lenne. A megszólaltatott politikusok kiválasztása az adott alkalom, (pl választási műsor, politikusi kerekasztal beszélgetés stb.) újságíró, a szerkesztő szándékától és a parlamenten kívüli közreműködők (pl. nem parlamenti pártok, más társadalmi szervezetek, egyesületek, szakértők stb.) körétől függ. Ha az egyik párt visszautasítja a részvételt, az nem zárja ki a másik párt szerepeltethetőségét.

3.2.1. Az újságírói etika ellen vét az, aki

- a nyilatkozó hozzájárulása nélkül lényeges változtatást hajt végre annak nyilatkozatán, illetve figyelmen kívül hagyja a kért tartalmi módosításokat,
- a nyilatkozó, a riportalany véleményének, kijelentésének tüntet fel olyasmit, amit az nem mondott,
- a nyilatkozót, a riportalanyt sértő szöveg, vagy képi összefüggésbe helyezi, illetve félrevezeti az anyag megjelenési helyét illetően,
- a nyilatkozó kérése ellenére nem mutatja be nyilatkozatát az érintettnek.

3.2.2. Az interjú alanyának joga van előzetes feltételekhez kötni az interjú tervét. Ez nem értelmezhető a szerkesztői szabadság korlátozásaként. Kivételes esetekben indokolt lehet a szándékok előzetes titokban tartása.

3.2.3. Az interjú alanyának, a nyilatkozónak, a műsorban szereplőknek csak előzetes megállapodás alapján kell bemutatni az elkészült anyagot. Ennek célja a ténybeli hibák kiküszöbölése lehet. Az interjútól mindkét fél elállhat.

3.2.4. Információt kizárólag törvényes és etikus eszközökkel, módszerekkel lehet megszerezni. Sérti az újságírói etikát a lehallgatás, a rejtett kamera, rejtett magnetofon alkalmazása, a magánéletet érintő, az érintett személy által nem engedélyezett információ. Rejtett a felvétel

- ha a felvevő berendezést elrejtik, vagy álcázzák,
- ha az érintett személyek nem tudják, hogy felvétel készül.
-

Nyilvános rendezvényen nem tekinthető rejtett felvételnek, ha a jelenlévők nem tudják, hogy felvétel folyik. A rejtett felvétel csak akkor alkalmazható etikai vétség elkövetése nélkül, ha

- törvény-, vagy társadalomellenes tevékenységről kívánják készíteni, ha
- a műsor célja az adott anyag nélkül nem érhető el, illetve, ha
- a szükséges műsoranyag nyilvános módszerekkel nem készíthető el.

A titkos felvételek készítésére csak a felelős szerkesztő adhat engedélyt. Telefonhívások csak előzetes tájékoztatással rögzíthetők.

4. § Valóság-hű tájékoztatás és lelkiismeretesség

4.1. Az újságíró és szerkesztő írásban, online alkotásban, műsorban valótlan-ságot nem állíthat, köteles a tényeket és adatokat az adott helyzetben elvárható gondossággal ellenőrizni.

4.2. A korrekt tájékoztatást sérti, és ezzel etikai vétséget követ el, aki akadályozza a valóság feltárását, illetőleg munkatársainak megnehezíti annak kiderítését.

4.3. Aki a jelenséget valóság-hűen mutatja be, nem marasztalható el azért, mert nem foglalkozott más jelenségekkel is.

4.4. Az újságíró nem maradhat semleges, ha a demokratikus értékek védelméről van szó. Kötelessége fellépni megfelelő újságírói műfaj alkalmazásával a terrorizmus, a bármilyen szempontú – faj, vallás, kultúra, nemzetiség, nem, életkor miatti – gyűlöletkeltés ellen. Nem támogathatja az erőszakot. Tervezett merényletről, terrorcselekményről szerzett értesülés esetén fontos a fenyegetés, a figyelmeztetés valódiságának ellenőrzése. Ha feltételezhető, hogy az információ valóságos, az újságíró kötelessége haladéktalanul tájékoztatni a hatóságokat és a közvéleményt.

4.5. Az embargózott tudósítások és dokumentumok esetében tiszteletben kell tartani a közzététel legkorábbi időpontját. Az embargó megsértése etikai vétség. Az embargót megsérteni csak az újságíró felettes vezetőjének tudtával és engedélyével lehetséges. Mindig meg kell győződni arról, hogy a hírzárlati kérés megfelelő rangú és beosztású tisztviselőtől származik-e.

4.6. Repülőgépek elrablása, túszejtő akciók esetén, különösen gondosan mérlegelni kell, nyilvánosságra hozzák-e a hivatalos szervek belső üzeneteinek a szövegét. Az újságírónak minden tevékenységében figyelemmel kell lennie arra az általános követelményre, hogy nem veszélyeztetheti a terrorakcióban fogva tartott emberek, az elhárításban részt vevők életét, testi épségét, nem veszélyeztetheti az elhárítás eredményességét. Az újságírónak figyelemmel kell lennie arra, hogy a hivatalos üzenetek indokolatlan, felhatalmazás nélküli nyilvánosságra hozatala a titoksértés egyik formája lehet, és mint ilyen, törvénybe ütközik.

5. § Helyreigazítás

5.1. A szerzőnek, a szerkesztőnek kötelessége az önkéntes, korrekt helyreigazítás akár a sértett kérésére, akár, ha a közlés valótlan-sága megállapítható. A helyreigazítás elmaradása miatt akkor is indulhat etikai eljárás, ha a bíróságnál elmulasztották per indítását. Ha viszont a bíróság

döntést hozott a helyreigazítási kérelem alapján, az etikai eljárás nem változtathatja meg a bíróság által elrendelt helyreigazítást.

5.2. Helyreigazítási kötelezettség nélkül is meg kell adni a válasz lehetőségét annak, akit a cikk, műsor személy szerint és hátrányosan érintett. A válasz sem sérthet becsületet, személyhez fűződő jogokat.

5.3. Az újságírói etika megkívánja, hogy a lapot, műsrot, annak tartalmát érintő ügyekben bírálókkal, panaszosokkal, reagálókkal lelkiismeretesen foglalkozzanak a szerkesztőségek.

6. § A szerző védelme

6.1. Sérti az újságírói etikát, aki másnak a szellemi termékét sajátjaként teszi közzé vagy tünteti fel (plágium). Kimeríti az etikai vétség fogalmát, aki

- szerzőként tudatosan mást tüntet fel;
- más szellemi termékét eltorzítva idézi, a torzítást valóságosnak tüntetve fel;
- a szerző beleegyezése nélkül közli alkotását, vagy megváltoztatja annak tartalmi elemét, illetve egyetértése nélkül azt méltatlan környezetbe helyezi;
- más által felkutatott, közzétett és eredetinek számító témát, a forrásra való hivatkozás nélkül, sajátjaként ad közre;
- más sajtóorgánumban megjelent és nagy érdeklődést kiváltó témával úgy foglalkozik, hogy az eredeti sajtóforrást, szerzőt nem jelöli meg. Újabb tények feltárása sem teszi mellőzhetővé az „ősforrás” megjelölését.

6.2. A szerző a művét nem adhatja át közlésre egy időben több szerkesztőségnek, illetve nem kérheti a másodközlést úgy, hogy e tényt nem jelzi. A szerkesztőség részéről átvett kézirat, fotó, egyéb képi illusztráció, hang-, illetve videóanyag elfogadásáról, közlésének szándékáról 15 napon belül, de mindenféleképpen az elavulás előtt, értesíteni, tájékoztatni kell a szerzőt.

6.3. A szerzőt megilleti a felvett név használatának joga. Szerzői felvett név választásánál más újságírókra is tekintettel kell lenni. Névazonosság esetén, a pályán régebben tevékenykedő szerző kérésére az új kolléga kötelessége, hogy más nevet vagy megkülönböztető jelet használjon.

7. § A visszaélés tilalma

7.1. Visszaél az újságírói foglalkozással, aki tények elhallgatásáért vagy közléséért az érdekeltektől anyagi előnyt kér vagy fogad el, aki jogtalan előny elérése céljából közzététellel vagy közzé nem tétellel fenyeget. (Lásd: a 2.1.4. pont rendelkezéseit is.)

7.2. Sérti az etika normáit, ha az újságíró, szerkesztő anyagi előny ellenében terméket vagy céget reklámoz, jónak vagy rossznak minősít anélkül, hogy a reklámjellegét láthatóan feltüntetné. A reklámot, fizetett közleményt a többitől észrevehetően meg kell különböztetni.

7.3. Etikai vétséget követ el, aki az újságírót hirdetésszervezésre, fizetett közlemény szerzésére, készítésére kötelez annak fejében, hogy újságíróként foglalkoztatja.

7.4. Az újságírónak nem szabad népszerűsítene az erőszakot, az egészséget károsító szereket, életmódot. A tiltott kör értelmezésében a jogszabályok tilalma irányadó.

7.5. Ha az újságíró más vonatkozású anyagi függőség mellett látja el újságírói, szerkesztői feladatát, (például a helyi sajtó munkatársai,) sérti az újságírói etikát, aki az újságíró, szerkesztő kényszerű anyagi függőségét felhasználva, beavatkozik az újságíró, szerkesztő tevékenységébe.

7.6. A MÚOSZ elvárja az állami, önkormányzati intézményektől, magánszemélyektől, a lapok, a rádiók, a televíziók és az on-line hírportálok tulajdonosaitól, hogy az újságíróknak, az újságírás magas színvonala és függetlenségük biztosítása érdekében tisztességes fizetést biztosítsanak, hogy megteremtődjenek számukra a magas színvonalú szakmai munka, a függetlenség lehetősége, a megfelelő munkakörülmények és feltételek.

7.7. Az újságírók nem fogadhatnak el semmiféle ajándékot, amely a megvesztegetés gyanúját keltheti róluk. (Az egyszerű reklámajándékok, esetleg színházjegyek, munkavacsora meghívások elfogadhatók, mert ezek nem keltik a megvesztegethetőség gyanúját.)

8. § Az információ joga, etikája

8.1.1. Az újságíró hivatása – joga és kötelessége – a tisztességes, objektív, alapos tájékoztatás. Köteles mérlegelni, hogy a feltárt tények nyilvánosságra hozatala veszélyezteti-e mások életét, sérti-e személyiségi jogait, jogos érdekeit.

8.1.2. Az újságírónak etikai kötelezettsége mérlegelni, hogy a tudomására jutott minősített adat (magán-, állam- vagy szolgálati titok) nyilvánosságra hozatalára van-e alapos ok. Az újságírónak etikai kötelezettsége mérlegelni, ha bármi módon titkot fed fel, milyen mértékben veszélyeztet más érdeket, a titok védelme vagy a nyilvánosság szolgálata előbbrevaló.

A titoksértéssel kapcsolatos feljelentési kötelezettség elmulasztása esetén az újságírónak etikai kötelessége a fentiek szerint mérlegelni a sértett és a védett érdekek, értékek viszonyát. Ha a titoksértést büntetőjogi eljárás során megállapítják, az önmagában még nem jelenti azt, hogy az eljárás alá vont személy megsértette az etikai kódexet.

8.2. A hír forrásának tett ígéretet, a bizalmas kezelésre, minden körülmények között be kell tartani, de az információ eredetét nyilvánosságra kell hozni, ha az nem fenyegeti a hírforrás biztonságát. Az újságírónak az ésszerűség határain belül meg kell tennie mindent, hogy a forrás megnevezhető legyen. Ha ez lehetetlen, az újságírónak törekednie kell arra, hogy az információt megnevezhető forrásból szerezze be. Ha ez sem lehetséges, meg kell jelölnie a forrás titokban tartásának okát. Nem biztosítható a névtelenség, ha ezzel az igazságszolgáltatás kijátszására törekednek.

8.3. A névtelenséget biztosítani kell,

- ha olyan magánügyről van szó, amelyben a névtelenség indokolt (donor, adományozó, fiataikorú),
- az áldozat esetében. Különösen vonatkozik ez a szexuális bűncselekmények áldozataira. Nem szabad olyan adatokat közölni, amelyek „mozaikszerű” összerakása az

áldozat kilétét felfedhetné. Így nem közölhető a lakcíme, az áldozat és az ügyben szereplő bármely személy, illetve az áldozat és a támadás színhelye közötti kapcsolat.

9. § Kollegiális magatartás

9.1 Az etikai bizottság megvizsgálja a MÚOSZ választott tisztségviselőivel és tagjaival szemben emelt panaszt az alapszabály vagy az egyesülésre vonatkozó törvények megsértésének alapos gyanúja esetén, ha annak etikai vonatkozása van illetve, ha az alapszabályban megfogalmazott fegyelmi vétségre utal..

9.2. Ha a MÚOSZ tagja kéri, az etikai bizottság védelembe részesíti, amennyiben újságírói tevékenységével kapcsolatos, etikai jellegű, jogtalan támadás éri. Az etikai bizottság ilyen védelmet saját kezdeményezése alapján is nyújthat.

9.3. Az újságíróknak egymás közt is be kell tartaniuk a kulturált érintkezés szabályait. Nem szabad a kolléga munkáját akadályozni, egymást lejáratni, a kolléga munkáját ingyen kihasználni.

9.4. Etikai vétséget követ el az a tulajdonos, kiadó, fő-, illetve felelős szerkesztő, aki bármilyen módon megtorolja, vagy megtorlással fenyegeti a sérelmet elszenvedett újságírót, ha törvényes eszközökhöz folyamodik az elmaradt honorárium, munkabére behajtásáért.

10. § Etikai határozatok

10.1. A kódexben szereplő magatartási szabályok megsértése esetén az etikai bizottság a szabályzata szerint lefolytatott eljárással etikai vétséget állapíthat meg. Az eljárás során, és a meghozott határozat ismertetésével, törekedni kell a legszélesebb nyilvánosság biztosítására.

10.2. Az etikai bizottság, illetve annak eljáró tanácsa általában csak jogerős határozatait hozza nyilvánosságra. Ha az eljáró tanács úgy dönt – különösen a sajtószabadság védelme és a jogtalan, etikátlan támadások elhárítása érdekében –, nem jogerős határozat is nyilvánosságra hozható. Ilyen esetben kötelező nyomatékosan figyelmeztetni a jogerősség hiányára. Döntések, állásfoglalások sajtóközleményben vagy sajtóértekezlet keretében is közzétehetők.

10.3. Az etikai bizottság eljáró tanácsa a vétség súlyától függően etikai büntetést szab ki, de szakmai becsületbírósként elsősorban arra törekszik, hogy a feleket megegyezésre készítse, békülést, jegyzőkönyvi vagy nyilvános elégtételadást érjen el.

10.4. A kiszabható büntetések:

- szóbeli figyelmeztetés,
- figyelmeztetés,
- megrovás,
- szigorú megrovás,
- választott tisztségviselő etikai vétsége esetén, az eljáró tanács kezdeményezheti visszahívását e tisztségéből,
- a tagsági jogok felfüggesztése egy évre,
- kizárás a MÚOSZ-ból.

10.5. Az etikai bizottság elnöke és alelnökei tárgyaló tanácsban járnak el másodfokú eljárásban. A második fokon hozott határozat ellen további panaszra nincs lehetőség, kivétel képez a második fokon hozott kizáró határozat, amely ellen az érintett panasszal élhet a MÚOSZ választmányánál. Az első fokon hozott határozat, ha az erre biztosított határidő alatt panasz nem érkezik ellene, jogerős.

10.6. Az etikai bizottság a végső jogerős megállapításáról tájékoztathatja a szerkesztőség vezetőjét, a kiadót, illetve a tulajdonost. Indokolt esetben felelősségre vonást kezdeményezhet más társadalmi fórum vagy hatóság előtt.

Az etikai szabályzat elkészítésénél figyelembe vettük

- az 1986. évi II. törvényt a sajtóról, az 1996. évi I. törvényt a médiáról;
- a Visegrádi Jegyzőkönyv azon gondolatait, amelyek az újságíráshoz kapcsolódnak;
- a Washington Post 1977-ben közzétett etikai alapelveit;
- a Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesületének etikai és eljárási szabályzatát;
- az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének az újságírói etikáról szóló 1003/1993. számú határozatát;
- a BBC vonatkozó műsorkészítési irányelveit, és
- az országgyűlési és helyhatósági választások időszakára, hazánkban korábban kiadott jogszabályokat, irányelveket.